

[Helge Adam Møller]

Men så spørger hr. Ole Espersen – og det har justitsministeren jo svaret på – hvad regeringen har gjort. Jeg kunne godt have lyst til at spørge: Hvad har hr. Ole Espersen gjort, der var justitsminister de første tre år under Iran-Irak-krigen og kunne spille ud på alle tænkelige måder og endda havde et flertal i Folketinget bag sig? Hr. Ole Espersen gjorde nøjagtigt ingenting. Jeg gentager: Nøjagtigt ingenting. Men dengang havde han selvfølgelig også ansvaret for arbejdspladser, eller det havde regeringen.

Så spørger hr. Ole Espersen til sidst helt konkret, om jeg eller nogen andre kan dokumentere, hvilke penge erhvervet vil miste. Det tror jeg hverken Dansk Rederiforening eller Dansk Metal eller andre kan dokumentere, for det må blive spekulativt, om det er det ene eller andet tal.

Men problemet er jo – og det har vi talt om tidligere – bl.a. containertransporten, altså store danske skibe, som stort set aldrig sejler på Danmark, men mellem fremmede lande og fremmede havne over hele verden, og som får 500 eller 1.000 containere om bord, altså store kasser med varer i. Dem får de i et samlet parti, måske 500 kasser. Så kan der måske i tre af de kasser, som de får af en mægler, være genstande, der ville falde ind under denne lov, hvis den var gennemført. Og hvad er så problemet? Ja, så må rederen måske sige: De tre kasser kan jeg ikke transportere, men de øvrige 497 kan jeg godt tage. Og hvad vil mægleren eller befragterede ude i Nairobi eller Brisbane eller et andet sted sige? Han vil sige: Enten tager du dem alle sammen, eller også tager du ingen, og så får det finske, det norske eller det svenske skib ordren. Det er dér, de store problemer ligger.

Og så til sidst: At erhvervet mister indtægter, det er vist ubestridt. Det siger Dansk Metal, vi har jo modtaget en deputation i Retsudvalget. Det siger Dansk Styrmandsforening, Radiotelegrafistforeningen af 1917, Maskinmestrenes Forening og Svendborg Værft for bare at nævne nogle af de deputationer, vi har haft, som alle samstemmende siger: Det her koster arbejdspladser og økonomi.

**Ole Espersen (S):**

Sagen er jo den, at det faktisk kun er en 4–5 år siden, at det blev afsløret, at visse danske skibsredere i høj grad tjener penge på våbentransport. Jeg tror ikke, der var nogen, der

drømte om, at danske redere, danske skibe, i den grad havde specialiseret sig i våbentransporter. Det er det, der er tale om i øjeblikket, og det er den specialisering, den dygtighed, de udviser, de hurtige transportere, de kan klare, der altså kan gøre transporterne billigere og sørge for, at flere våben kan komme frem for de samme penge. Det er vældig effektivt.

Jeg tror ikke, der var nogen, der i 1970'erne eller begyndelsen af 1980'erne drømte om, at det var den vej, det danske rederierhverv for en dels vedkommende ville gå, og derfor var der ingen som helst grund til på det tidspunkt at tage et problem op, som de fleste ville finde fiktiivt, men som ingen, heller ikke ordføreren for Det Konservative Folkeparti, i dag på nogen måde kan kalde fiktiivt. Det ser vi jo også af de voldsomme protester, jeg havde nær sagt trusler, der kommer fra visse dele af rederierhvervet.

Jeg har naturligvis ikke kaldt folk, der sidder fængslet i Italien, for skyldige, før de er dømt; det er klart. Men jeg taler om lyssky virksomhed. Jeg taler om lyssky transportere, og det tror jeg godt man har lov til at sige.

Transport af våben til bevægelser, der af mange her i Tinget, også af Det Konservative Folkeparti, kaldes terrorister, er vel en slags lyssky foretagende. Vil hr. Helge Adam Møller ikke finde en våbentransport til Den Lysende Sti eller til andre terrorbevægelser for en transport af lyssky karakter? Det synes jeg godt man har lov til at sige.

Så vil jeg gerne spørge Det Radikale Venstre om et par ting for at sætte sagen i relation til et andet lovforslag, der for tiden er til behandling i Tinget, nemlig lovforslaget om krigsmateriel, for at se, om det dog skulle være muligt at komme et stykke ad vejen.

I det andet lovforslag lægger det Radikale Venstre megen vægt på, at arbejdere i det foretagende, der producerer våben, skal have ret til uden tab af dagpenge, altså uden karantæne, at opsiges deres arbejde, og vi har erklæret os positive over for det. Derfor vil jeg spørge Det Radikale Venstre, om man ikke ved en sammenligning må erkende, at det så i det mindste ville være rimeligt, at søfolk fik at vide, om der i det skib, de arbejder på, er våben blandt de transporterede dele, og om søfolkene så også, hvis de får den viden, som de altså bør have efter vores mening – og jeg spørger, om De Radikale er